

Sygn. akt II KK 358/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk (przewodniczący)

SSN Przemysław Kalinowski

SSA del. do SN Mariusz Młoczkowski (sprawozdawca)

Protokolant Marta Brylińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Krzysztofa Parchimowicza,
w sprawie **M. P.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 20 maja 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 24 czerwca 2013 r.,

**I. uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 537 § 2 k.p.k.
postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego
umarza;**

II. kosztami procesu w sprawie obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Prokurator Generalny wywiódł kasację od prawomocnego wyroku łącznego Sądu Rejonowego w W. z dnia 24 czerwca 2013 r., wydanego w sprawie, sygn. akt **IV K 440/12**, orzeczenie to zaskarżając na niekorzyść skazanego M. P.

Na podstawie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k., art. 537 § 1 i 2 k.p.k. wyrokowi Sądu Rejonowego zarzucił rażące naruszenie przepisu prawa karnego procesowego – art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., polegające na wydaniu w dniu 24 czerwca 2013 r. wyroku łącznego, obejmującego skazania M. P. wyrokami Sądu Rejonowego, sygn. akt III K 1692/04 i Sądu Rejonowego, sygn. akt IV K 1152/06 oraz Sądu Rejonowego, sygn. akt IV K 251/07 i Sądu Rejonowego, sygn. akt IV K 1914/07, które to skazania zostały wcześniej objęte prawomocnym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego z dnia 15 marca 2011 r., sygn. akt IV K 737/10, co skutkowało zaistnieniem bezwzględnej przesłanki odwoławczej przewidzianej w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.

Podnosząc powyższy zarzut Prokurator Generalny wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i umorzenie postępowania.

Sąd Rejonowy wydał zaskarżony kasacją wyrok w następującej sytuacji procesowej.

M. P. został skazany prawomocnymi wyrokami:

- I. Sądu Rejonowego z dnia 8 lutego 2005 r., wydanym w sprawie sygn. akt III K 1692/04, za przestępstwo popełnione w dniu 30 września 2004 r., na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres czterech lat próby, przy czym następnie postanowieniem z dnia 17 lutego 2009 r. zarządzono jej wykonanie,
- II. Sądu Rejonowego z dnia 1 czerwca 2007 r., wydanym w sprawie sygn. akt IV K 251/07, za przestępstwo popełnione w dniu 8 listopada 2006 r., na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres trzech lat próby, przy czym następnie postanowieniem z dnia 8 lipca 2009 r. zarządzono jej wykonanie,
- III. Sądu Rejonowego z dnia 5 lutego 2008r., wydanym w sprawie sygn. akt IV K 1914/07, za przestępstwo popełnione w dniu 2 maja 2007 r., na karę ośmiu miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej,

kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze trzydziestu godzin w stosunku miesięcznym,

IV. Sądu Rejonowego z dnia 15 kwietnia 2008r., wydanym w sprawie sygn. akt IV K 1152/06, za przestępstwo popełnione w dniu 5 kwietnia 2002 r., na karę dziesięciu miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze czterdziestu godzin w stosunku miesięcznym,

V. Sądu Rejonowego z dnia 15 stycznia 2009 r., wydanym w sprawie sygn. akt IV K 1180/08, za przestępstwo popełnione w dniu 5 września 2008 r., na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres trzech lat próby i orzeczoną na podstawie art. 71 § 1 k.k. karę trzydziestu stawek dziennych grzywny po trzydzieści złotych każda z nich,

VI. Sądu Rejonowego z dnia 27 marca 2009 r., wydanym w sprawie sygn. akt IV K 906/08, za przestępstwo popełnione w dniu 1 sierpnia 2008 r., na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres czterech lat próby i orzeczoną na podstawie art. 71 § 1 k.k. karę sześćdziesięciu stawek dziennych grzywny po dziesięć złotych każda z nich,

VII. Sądu Rejonowego z dnia 19 listopada 2009 r., wydanym w sprawie sygn. akt IX K 1889/08, za przestępstwo popełnione w dniu 14 października 2008 r., na karę roku pozbawienia wolności,

VIII. Sądu Rejonowego z dnia 22 października 2010 r., wydanym w sprawie sygn. akt IV K 528/09, za przestępstwo popełnione w dniu 19 kwietnia 2009 r., na karę pięciu miesięcy pozbawienia wolności,

IX. Sądu Rejonowego z dnia 14 kwietnia 2010r., wydanym w sprawie sygn. akt VIII K 261/10, za przestępstwo popełnione w dniu 20 września 2007 r., na karę czterech miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrokiem łącznym z dnia 15 marca 2011 r., wydanym w sprawie sygn. akt **IV K 737/10**, Sąd Rejonowy:

- połączył orzeczoną wobec M. P. w sprawie sygn. akt III K 1692/04 Sądu Rejonowego karę roku pozbawienia wolności z orzeczoną w sprawie sygn. akt IV K 1152/06 Sądu Rejonowego karę dziesięciu miesięcy ograniczenia wolności i wymierzył mu karę łączną roku i pięciu miesięcy pozbawienia

wolności (punkt I wyroku),

- połączył orzeczoną wobec M. P., w sprawie sygn. akt IV K 251/07 Sądu Rejonowego, karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności z orzeczoną w sprawie sygn. akt IV K 1914/07 Sądu Rejonowego karą ograniczenia wolności i wymierzył mu karę łączną roku pozbawienia wolności (punkt II wyroku),
- na poczet orzeczonych kar łącznych zaliczył okresy rzeczywistego pozbawienia wolności M. P. w poszczególnych sprawach (sygn. akt: III K 1692/04, IV K 1152/06, IV K 251/07, IV K 1914/07; punkt III wyroku),
- stwierdził, że w pozostałym zakresie wyroki, które ulegały połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu (punkt IV wyroku),
- odnośnie wyroków opisanych w punktach V, VI, VII, VIII i IX (*a więc wydanych w sprawach sygn. akt IV K 1180/08 i sygn. akt IV K 906/08 Sądu Rejonowego, sygn. akt IX K 1889/08 Sądu Rejonowego oraz sygn. akt IV K 528/09 i sygn. akt VIII K 261/10 Sądu Rejonowego – uwaga S.N.*) postępowanie umorzył (punkt V wyroku).

Na skutek apelacji wniesionej przez skazanego M. P. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 14 listopada 2011 r., wydanym w sprawie sygn. akt **VI Ka 717/11**, uchylił powyższy, zaskarżony, wyrok Sądu Rejonowego w części dotyczącej rozstrzygnięcia zawartego w punkcie V odnośnie umorzenia postępowania (*w przedmiocie wydania wyroku łącznego – uwaga S.N.*) co do wyroków opisanych w części wstępnej wyroku sądu I instancji w punktach V, VI, VII, VIII i IX (*a więc wydanych w sprawach sygn. akt IV K 1180/08 i sygn. akt IV K 906/08 Sądu Rejonowego, sygn. akt IX K 1889/08 Sądu Rejonowego oraz sygn. akt IV K 528/09 i sygn. akt VIII K 261/10 Sądu Rejonowego – uwaga S.N.*) i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania (punkt 1 wyroku); w pozostałym zakresie (*a więc, w szczególności, co do połączenia kar jednostkowych wymierzonych M. P. w sprawach: sygn. akt III K 1692/04, sygn. akt IV K 1152/06, sygn. akt IV K 251/07 i sygn. akt IV K 1914/07 Sądu Rejonowego – uwaga S.N.*) zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (punkt 2 wyroku sądu odwoławczego).

Po uchyleniu – we wskazanym wyżej zakresie - wyroku łącznego wydanego wobec M. P. w sprawie sygn. akt VII K 737/10, po ponownym postępowaniu

mającym na celu zbadanie przesłanek wydania wyroku łącznego w odniesieniu do kar jednostkowych wymierzonych mu w sprawach: sygn. akt IV K 1180/08 i sygn. akt IV K 906/08, sygn. akt IX K 1889/08 oraz sygn. akt IV K 528/09 i sygn. akt VIII K 261/10, Sąd Rejonowy wyrokiem łącznym z dnia 22 lutego 2012 r., wydanym w sprawie sygn. akt **IV K 1144/11**, połączył wymierzone M. P. w sprawach sygn. akt IV K 1180/08 i sygn. akt IV K 906/08 kary pozbawienia wolności oraz grzywny i wymierzył mu karę łączną roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres czterech lat próby, oraz karę łączną sześćdziesięciu stawek dziennych grzywny po dziesięć złotych każda z nich (punkt I wyroku); na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył zaś postępowanie odnośnie wyroków wydanych w sprawach sygn. akt IX K 1889/08 oraz sygn. akt IV K 528/09 i VIII K 261/10 (punkt II wyroku). Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia w dniu 10 maja 2012 r.

W takim stanie rzeczy, na skutek wniosku skazanego M. P., który wpłynął do Sądu Rejonowego w dniu 18 czerwca 2012r., wszczęto kolejne postępowanie o wydanie wyroku łącznego, zarejestrowane pod sygnaturą **IV K 440/12**.

Orzekając wyłącznie w zakresie obejmującym kary jednostkowe wymierzone M. P. w sprawach sygn. akt III K 1692/04, sygn. akt IV K 251/07 oraz sygn. akt IV K 1914/07 i sygn. akt IV K 1152/06 Sądu Rejonowego, ten ostatni Sąd wydał w dniu 24 czerwca 2013 r., w sprawie sygn. akt **IV K 440/12**, zaskarżony kasacją wyrok łączny, mocą którego połączył orzeczoną wobec M. P. w sprawie sygn. akt III K 1692/04 karę pozbawienia wolności oraz karę ograniczenia wolności orzeczoną w sprawie sygn. akt IV K 1152/06 i wymierzył mu karę łączną roku i czterech miesięcy pozbawienia wolności (punkt I wyroku), jak również połączył orzeczoną wobec M. P. w sprawie sygn. akt IV K 251/07 karę pozbawienia wolności z orzeczoną w sprawie sygn. akt IV 1914/07 karą ograniczenia wolności i wymierzył mu karę łączną roku pozbawienia wolności (punkt III wyroku); na poczet orzeczonych kar łącznych zaliczył M.P. okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w poszczególnych sprawach, uznając obie kary łączne na wykonane w całości (punkty II i IV wyroku); stwierdził, że w pozostałym zakresie wskazane wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu (punkt V); zwolnił skazanego od kosztów sądowych (*w realiach wyroku łącznego rozstrzygnięcie to dotyczy wydatków*

Skarbu Państwa – uwaga S.N.; punkt VI wyroku). Wyrok ten uprawomocnił się, bez zaskarżenia, w dniu 2 lipca 2013 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego wniesiona na niekorzyść skazanego M. P. jest zasadna, co skutkowało jej uwzględnieniem.

Trafnie bowiem w niej podniesiono, iż prawomocny wyrok Sądu Rejonowego z dnia 24 czerwca 2013 r., wydany w sprawie sygn. akt **IV K 440/12**, został wydany z rażąco obrazą prawa procesowego, a to art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., z naruszeniem tzw. powagi rzeczy osądzonej, co zaliczane jest do bezwzględnych przyczyn uchylenia orzeczenia (art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.). Tym samym afirmowane przez wnoszącego kasację uchybienie mieści się w kategorii tzw. podstaw kasacyjnych wskazanych w art. 523 § 1 k.p.k., a jego charakter, w oczywisty sposób, nakazuje uchylenie zaskarżonego wyroku (o przesłankach następczego umorzenia przez Sąd Najwyższy postępowania będzie mowa poniżej).

Dla porządku trzeba też dodać – zważywszy na kierunek przedmiotowego nadzwyczajnego środka odwoławczego, tj. na niekorzyść skazanego – iż rozpoznawana kasacja została wniesiona przez Prokuratora Generalnego przed upływem terminu określonego w art. 524 § 3 k.p.k., co pozwala na stwierdzenie, że został spełniony warunek formalny, od którego uzależniona jest możliwość uwzględnienia kasacji na niekorzyść M.P.

W zaskarżonym kasacją wyroku, jak wskazano na wstępie, połączono węzłami kar łącznych kary jednostkowe wymierzone skazanemu za cztery przestępstwa (pozostające w dwóch zbiegach realnych), które były przedmiotem osądu w sprawach: sygn. akt III K 1692/04, sygn. akt IV K 251/07 oraz sygn. akt IV 1914/07 i sygn. akt IV K 1152/06 i orzeczono kary łączne pozbawienia wolności, odpowiednio: roku i czterech miesięcy oraz roku (pierwsza kara łączna została orzeczona za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa osądzone w sprawach: sygn. akt III K 1692/04 i sygn. akt IV K 1152/06, druga zaś za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa osądzone w sprawach: sygn. akt IV K 251/07 oraz sygn. akt IV K 1914/07 Sądu Rejonowego).

Za uznaniem kasacji za zasadną w jednoznaczny sposób przemawia to, że Sąd Rejonowy orzekł w stosunku do skazanego M. P. powyższe kary łączne w

sytuacji, gdy istniał prawomocny wyrok łączny, mocą którego połączono już kary jednostkowe wymierzone skazanemu za czyny będące przedmiotem osądu w tych samych, wskazanych powyżej, sprawach, które następnie objął zaskarżony kasacją wyrok łączny (*notabene* po stwierdzeniu, że przestępstwa te pozostają w takich samych dwóch zbiegach realnych, w rozumieniu art. 85 k.k., jak to przyjęto w uprzednio wydanym wyroku łącznym), i tylko te kary (wymierzone M. P. za cztery przestępstwa) były przedmiotem postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, prowadzonego pod sygnaturą IV K 440/12.

Rzecz bowiem w tym, iż wyrokiem łącznym z dnia 15 marca 2011r., wydanym przez Sąd Rejonowy w sprawie sygn. akt **IV K 737/10**, między innymi (gdyż wyrok ten zawierał też rozstrzygnięcie o umorzeniu postępowania, o czym niżej) wymierzono M. P. kary łączne pozbawienia wolności za pozostające w dwóch zbiegach realnych przestępstwa osądzone właśnie w sprawach: sygn. akt III K 1692/04, sygn. akt IV K 1152/06 (była to kara łączna roku i pięciu miesięcy pozbawienia wolności – a więc kara surowsza o jeden miesiąc, aniżeli orzeczona w zaskarżonym kasacją wyroku, co zarazem przemawia za stwierdzeniem, iż kasacja została wniesiona na niekorzyść skazanego, orzeczona za pierwszy z realnych zbiegów przestępstw) oraz w sprawach: sygn. akt IV K 251/07 Sądu Rejonowego i sygn. akt IV K 1914/07 (była to kara łączna roku pozbawienia wolności, a więc orzeczona w takim samym wymiarze, jak w wyroku zaskarżonym kasacją, orzeczona za drugi z realnych zbiegów przestępstw); w pozostałym zakresie sąd I instancji umorzył postępowanie (jak wskazano w pisemnym uzasadnieniu tego rozstrzygnięcia, w trybie art. 572 k.p.k., z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego), a więc w zakresie obejmującym wyroki skazujące M. P. wydane w sprawach: sygn. akt IV K 1180/08 i sygn. akt IV K 906/08, sygn. akt IX K 1889/08 oraz sygn. akt IV K 528/09 i sygn. akt VIII K 261/10.

Powyższe orzeczenie zostało zaskarżone, w całości, apelacją wniesioną przez skazanego; wyrokiem z dnia 14 listopada 2011 r., wydanym w sprawie **VI Ka 717/11**, Sąd Okręgowy w W. utrzymał w mocy rozstrzygnięcia w przedmiocie kar łącznych obejmujących kary jednostkowe wymierzone M. P. w sprawach sygn. akt III K 1692/04, sygn. akt IV K 251/07 oraz sygn. akt IV 1914/07 i sygn. akt IV K 1152/06 (jak i związane z tym rozstrzygnięcia z punktu III i IV wyroku sądu I

instancji; por. pkt 2 wyroku sądu odwoławczego), uchylił zaś wyrok sądu I instancji – z przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania – tylko w zakresie rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, a więc w części dotyczącej wyroków wydanych w sprawach: sygn. akt IV K 1180/08 i sygn. akt IV K 906/08, sygn. akt IX K 1889/08 oraz sygn. akt IV K 528/09 i sygn. akt VIII K 261/10 (pkt 1 wyroku sądu odwoławczego); to właśnie wyłącznie w tym ostatnim zakresie orzekał, w ponownym postępowaniu, Sąd Rejonowy w sprawie sygn. akt **IV K 1144/11**, wydając następnie w dniu 22 lutego 2012 r. wyrok łączny.

W takich realiach procesowych stwierdzić trzeba, że w chwili wydawania przez Sąd Rejonowy w W. zaskarżonego kasacją wyroku w obrocie prawnym występowały dwa wyroki łączne w prawomocny sposób kształtujące zagadnienie możliwości orzeczenia kar łącznych za wszystkie popełnione przez M.P. przestępstwa (a osądzone w dziewięciu, wskazanych na wstępie, sprawach karnych) – pierwszy, wydany w sprawie **IV K 737/10** (obejmujący rozstrzygnięcie w zakresie wyroków zapadłych w sprawach sygn. akt III K 1692/04 Sądu, sygn. akt IV K 251/07 oraz sygn. akt IV 1914/07 i sygn. akt IV K 1152/06, które zostało utrzymane w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 14 listopada 2011 r. (pkt 2 tego wyroku), wydanym w sprawie sygn. akt **VI Ka 717/11**, zyskując tym samym przymiot prawomocności) oraz drugi, wydany w sprawie **IV K 1144/11**, w wyniku ponownego postępowania o wydanie wyroku łącznego (obejmujący, jak wyżej wskazano, prawomocne rozstrzygnięcie w zakresie wyroków zapadłych w sprawach: sygn. akt IV K 1180/08 i sygn. akt IV K 906/08, sygn. akt IX K 1889/08 oraz sygn. akt IV K 528/09 i sygn. akt VIII K 261/10).

Podkreślić przy tym należy, że przedmiotem rozpoznania w sprawie sygn. akt **IV K 440/12** nie były żadne „nowe” skazania M. P., co mogłoby uzasadniać wydanie nowego wyroku łącznego, stosownie do dyspozycji art. 575 § 1 k.p.k.; żaden też z wyroków będących podstawą wydania orzeczenia w prawomocny sposób kształtującego, w odniesieniu do poszczególnych, pozostających w zbiegach realnych przestępstw, kary łączne wymierzone skazanemu, nie został uchylony, ani nie został zmieniony, co mogłoby uzasadniać wydanie nowego wyroku łącznego w trybie art. 575 § 2 k.p.k. Innymi więc słowy, zakres

rozstrzygnięcia wynikający z treści zaskarżonego kasacją wyroku jest tożsamy z zakresem prawomocnego rozstrzygnięcia co do kar łącznych, wynikającego z uprzednio wydanego w dniu 15 marca 2011 r., w sprawie **IV K 737/10**, wyroku łącznego, który w tej części został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 14 listopada 2011 r., w sprawie sygn. akt **VI Ka 717/11**.

Dla porządku wypada też już w tym miejscu odnotować, w kontekście unormowania wynikającego z art. 575 § 1 k.p.k., iż wydanie wobec M. P. wyroku łącznego w sprawie sygn. akt IV K 440/12 nie spowodowało, że uprzednio wydany w tym samym zakresie wyrok łączny (sygn. akt IV K 737/10) utracił moc z mocy ustawy. Nie odnosząc się bliżej do zasygnalizowanego zagadnienia procesowego, wynikającego z treści art. 575 § 1 k.p.k. (bo nie ma w realiach niniejszej sprawy takiej potrzeby), dość powiedzieć, że li tylko wówczas wydanie nowego wyroku łącznego powoduje – z chwilą jego wydania – utratę mocy uprzednio wydanego wyroku łącznego (a kształtującego kary łączne – ewentualnie karę łączną - w odniesieniu do tożsamyh przestępstw pozostających w zbiegu realnym), w trybie art. 575 § 1 k.p.k., gdy istniała rzeczywista „potrzeba” wydania nowego wyroku łącznego, a wynikająca z kwestii materialnoprawnych określonych w art. 85 k.k. (por. w tym przedmiocie wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2011 r., II KK 149/11, LEX nr 1099359, oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2010 r., III KO 80/09, LEX nr 843498). Kwestia ta o tyle jednak wymagała podkreślenia, że taki właśnie pogląd determinuje orzeczenie następcze Sądu Najwyższego wydane w niniejszym postępowaniu kasacyjnym (tj. o umorzeniu postępowania, nie zaś o przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania, co byłoby koniecznością w przypadku utraty mocy, we wskazanym wyżej zakresie, przez wyrok łączny wydany wobec M. P. w sprawie sygn. akt IV K 737/10).

Celowym też wydaje się podkreślenie, dla wszechstronnego przedstawienia przesłanek wydanego w niniejszym postępowaniu kasacyjnym wyroku, iż ponad wszelką wątpliwość określony w art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. bezwzględny zakaz równoległego prowadzenia postępowań karnych dotyczących tego samego przedmiotu procesu, w stosunku do tej samej osoby, ma pełne odniesienie do postępowań w przedmiocie wydania wyroku łącznego (por. w tym przedmiocie m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2005 r., V KK 151/05, LEX nr

157208), co tym bardziej trzeba odnosić do etapu orzekania w przedmiocie wyroku łącznego (por. uzasadnienie powołanego wyżej wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2011 r., II KK 149/11, LEX nr 1099359) – to zaś ostatnie zagadnienie występuje w sprawie niniejszej (bowiem bezwzględna przesłanka odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. wiąże się z kwestią orzekania *idem*, nie zaś prowadzenia postępowania w tym samym zakresie podmiotowo-przedmiotowym, a które to obie okoliczności „łącznie” obejmuje przepis art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.

Tak więc należy podkreślić, iż ponowne orzeczenie o połączeniu kar wymierzonych skazanemu za przestępstwa związane już węzłem kary łącznej w poprzednim, prawomocnym wyroku, po rozpoznaniu sprawy w zakresie odnoszącym się do tych samych, wszystkich, wyroków, które były już przedmiotem analizy w kontekście unormowania art. 85 k.k., jest orzeczeniem „w tym samym przedmiocie”, w oczywisty sposób wpływającym na sytuację prawną tego skazanego, która została wszak już w ostateczny sposób ukształtowana („prawomocnie zakończona”), a którego to stanu rzeczy, także w odniesieniu do postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego, dotyczącą wskazane w kasacji przepisy art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. i art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.

Zmiana tego stanu rzeczy możliwa jest zaś wyłącznie w przypadku ujawnienia, w ponownym postępowaniu, „nowego” orzeczenia skazującego, które nie tylko nie było przedmiotem dotychczasowego rozpoznania, w odniesieniu do hipotezy normy wynikającej z art. 85 k.k., ale ponadto zmienia przyjęte w dotychczasowym wyroku łącznym ustalenia co do pozostawiania danych przestępstw w zbiegach realnych (art. 85 k.k.), przy jednoczesnym stwierdzeniu, że wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, albo też zaistnienia okoliczności, o których mowa w § 2 art. 575 k.p.k.

W przedstawionym stanie rzeczy, skoro Sąd Rejonowy, wydając w dniu 24 czerwca 2013 r. zaskarżony kasacją wyrok łączny (sygn. akt IV K 440/12), orzekł dokładnie o tym samym, co zostało prawomocnie rozstrzygnięte w wyroku łącznym tego Sądu z dnia 15 marca 2011 r. (sygn. akt IV K 737/10) – i tylko taki, *notabene*, był zakres rozpoznania tej sprawy – a więc, iż popełnione przez M. P. cztery przestępstwa osądzone w sprawach sygn. akt III K 1692/04, sygn. akt IV K 251/07 oraz sygn. akt IV 1914/07 i sygn. akt IV K 1152/06 pozostają w dwóch zbiegach

realnych (ustalenia co do ich zakresu są w obu wyrokach tożsame) i istnieją warunki materialnoprawne określone w art. 85 k.k. do wymierzenia kar łącznych, co następnie uczynił, ponownie rozstrzygając o połączeniu węzłami kar łącznych tych samych kar jednostkowych wymierzonych skazanemu za popełnione przestępstwa - to tym samym, w oczywisty sposób, wydał ów wyrok łączny z naruszeniem zasady *ne bis in idem*; w efekcie takiego sposobu procedowania zaskarżony kasacją wyrok łączny zapadł z rażącym naruszeniem prawa procesowego - jest on bowiem dotknięty bezwzględną przesłanką odwoławczą określoną w art. 439 k.p.k. § 1 pkt 8, co nakazuje jego uchylenie.

Trafny zarazem okazał się wniosek Prokuratora Generalnego również co do orzeczenia następczego, niezbędnego po uchyleniu zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego z dnia 24 czerwca 2013 r., sygn. akt. IV K 440/12 (art. 537 § 2 k.p.k.). Biorąc bowiem pod uwagę poczynione wyżej rozważania dotyczącego tego, że wydanie zaskarżonego wyroku nie skutkowało, w trybie art. 575 § 1 k.p.k., utratą mocy wyroku łącznego zapadłego w sprawie IV K 737/10 Sądu Rejonowego (w zakresie, w jakim stał się on prawomocny po wydaniu przez sąd odwoławczy – Sąd Okręgowy – wyroku w sprawie VI Ka 717/11, o czym była mowa w stosownym miejscu niniejszego uzasadnienia), tym samym, w logicznej konsekwencji, po uchyleniu zaskarżonego kasacją wyroku, należało umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego.